

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. évi október hó 30. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott neve és társa ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. évi június hó 5. napján kihirdetett 5.B.1338/2006/36. számú ítéletének a I. r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja annyiban, hogy a vádlott cselekményét garázdaság vétségének is minősíti, a kiszabott büntetést halmazati büntetésnek tekinteti.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban 9.000 (kilencezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság ítélete ellen I. r. vádlott enyhítésért és „vádmódosításért”, a védője elsődlegesen enyhítésért, másodlagosan téves minősítés miatt - súlyos testi sértés büntettének megállapításáért - jelentett be fellebbezést.

Az ügyész tudomásul vette az ítéletet, a fellebbviteli főügyészség az átiratában nyilvános ülésen történő helybenhagyását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen változatlanul fenntartotta az írásban előterjesztett indítványt. Ezt meghaladóan azt is kifejtette, hogy helytálló a megyei bíróságnak a jogi minősítés tekintetében kifejtett jogi indokolása is.

A védőnek változatlan volt az álláspontja, mely szerint a megyei bíróság tévedett a jogi minősítés tekintetében, minthogy a cselekmény súlyos testi sértés büntettének minősül, nem pedig emberölés büntette kísérletének.

Az ítélet II. r. vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett, ennek folytán a jelen felülbírálat a Be. 349. §-ának (2) bekezdése értelmében őt nem érintette.

Az ítélet tábla I. r. vádlott vonatkozásában a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta. Megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárást a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le, a lehetséges és a szükséges bizonyítékok mindegyikét beszerezte. I. r. vádlott lényegét tekintve következetes beismerő vallomást tett, amelyet az első fokú bíróság el is fogadott. Az elhanyagolható, s az ügy megítélését lényegesen nem befolyásoló körülmények tekintetében felmerülő ellentétek igényelték csak a bizonyítékok értékelését és mérlegelését. Ebben a körben a megyei bíróság részletesen és meggyőzően kifejtette az álláspontját.

A megállapított történeti tényállás mindenben megalapozott, összhangban áll a bizonyítás anyagával, annak sem a helyesbítése, sem a pontosítása nem szükséges. Ugyanakkor a I. r. vádlott elítélésével kapcsolatos adatok nem teljesen pontosak, illetőleg arra is rá kell mutatni, hogy szükségtelen volt valamennyi büntetés felsorolása, elegendő a többszörös visszaesést, valamint a bűnösségi körülményeket megalapozó büntetéseknek a feltüntetése. A teljesség és a pontosság igénye miatt az ítélet tábla a 8. pontban írt elítélésnél rögzíti a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ügyszámát, mely Bf.475/2000/7. Utolsóként a szabadságvesztés büntetéseket az Encsi Városi Bíróság a 2003. április 8. napján jogerőre emelkedett 2.B.43/2002/4. számú ítéletével foglalta összbüntetésbe.

A megalapozott tényállás alapján okszerű a bűnösségre levont következtetés, s az a jogi okfejtés sem vitatható, mely szerint I. r. vádlott tudatában volt annak, hogy a magatartása folytán a sértett halála is bekövetkezhet, és ő ebbe belenyugodva cselekedett. Ehhez nemcsak a használt eszköz, hanem az elkövetés módja - a célzott és megsérült testtájék, az erőbehatások mértéke és száma - valamint a vádlott személyéhez kapcsolódó általános élettapasztalat is alapul szolgáltak. A súlyosabb eredmény, a sértett halálának az elmaradása ugyanis kizárólag a véletlenül múlt, sértett sérelmére megvalósított bűncselekmény emberölés büntette kísérleteként történő minősítése éppen ezért helyes.

Az ítélet tábla a jogi minősítést érintő további ügyészi álláspontot, valamint a megyei bíróság ezzel kapcsolatos okfejtését nem osztja.

I. r. vádlott - az irányadó tényállás szerint - elsőként ököllel leütötte tanút, amely tette nem csak erőszakos volt, de kihívóan közösségellenes is. Ez a cselekvősege a bántalmazott személy földre kerülésével befejeződött, s részéről az újabb tevőleges magatartás, amely sértett felé irányult, II. r. vádlott részéről kezdeményezett tettelegességbe való bekapcsolódás volt. I. r. vádlott sértettre a nyeles borotvával csak azt követően támadt, miután a sértett bántalmazása II. r. vádlott részéről már elkezdődött.

A két vádlotti cselekvőség térben és időben elkülönül, az erőszak két különböző személy ellen irányul, különböző motivációból fakad, mindebből következően I. r. vádlott cselekménye a Btk. 271. §-ának (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségének is minősül.

A vádirati minősítés társtettesként elkövetett garázdaság vétsége is volt, majd az ügyész a vádbeszédben azt indítványozta, hogy a bíróság a garázdaság vétségében ne állapítsa meg e vádlott bűnösségét, mivel megítélése szerint a garázda cselekmény térben és időben nem különült el az ölési cselekménytől. Vádat nem ejtett, mindössze a vádlott cselekményeinek jogi minősítésével kapcsolatos álláspontját fejtette ki. Emiatt a cselekmények helyes minősítése nem ütközik a súlyosítási tilalomba, s nem sérti a vádhoz kötöttség elvét sem.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülmények köre hiánytalan, s mind azoknak, mind a cselekmény tárgyi súlyának, a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség fokának megfelel a kiszabott büntetés. I. r. vádlott számtalan esetben volt büntetve, többszörös visszaeső bűnismétlő, s az ezen túli elítélései, továbbá a nagyszámú súlyosító körülmény miatt nincs indoka a büntetés enyhítésének.

A kifejtettekre figyelemmel a védelmi fellebbezések nem vezethettek eredményre sem az enyhébb minősítés megállapítása, sem a büntetés enyhítése tekintetében.

A jogi minősítéssel kapcsolatban kifejtett eltérő álláspont vezetett a vádlott cselekményének további garázdaság vétségeként történő minősítéséhez, ezáltal a kiszabott büntetést halmazati büntetésnek - Btk. 12. § (1) bekezdés, 85. § - kell tekintetni.

Az ítéletábra ennek folytán a megyei bíróság ítéletének a I. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, a jogi minősítést nem érintő részében pedig a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott előzetes letartóztatásának további beszámítása a Btk. 99. §-ának (1) és (2) bekezdésén alapul, a bűnügyi költség megfizetéséről a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2007. évi október hó 30. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja-előadó-, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 5.B.1338/2006/36. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal I. r. vádlottal szemben is jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2007. évi október hó 30. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke